

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază

Cu 1-a Octomvrie v. 1887

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarchie cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány* — *Post-Anweisung*.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual pre lângă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fășiile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului „Tribuna“.

Sibiu, 9 Octomvrie st. v.

Este obicei în toate părțile, unde este parlamentarism, ca la mesagiul de tron corpurile legislative să răspundă prin adrese. Se înțelege, că corpurile legislative ale Ungariei nu puteau face excepțiune în privința aceasta.

Telegraful, încă în decursul zilei de alaltăieri, ne-a încunoscintat, că în casa deputaților o majoritate precumpănitoare a acceptat răspunsul la Mesagiu și, când e vorba de majoritate, nu mai începe îndoiială, că numai pe majoritatea guvernului unguresc avem să o înțelegem.

S'a primit dar' răspunsul la Mesagiu, și în casa deputaților Ungariei, ca și în casa magnanților. Însă s'gară aici și în cea importantă și totuși importantă deosebire, că în casa deputaților s'a primit cu mai multă vorbă făcută din partea deputaților și cu mai multă cheltuială purtată din partea contribuabililor.

Primirea și felul primirii, nu credem că va mai surprinde pe cineva. Era de prevădut, că nu se poate decât să se împlinească pofta guvernului unguresc.

Pentru ce ar fi și cheltuit guvernul sume enorme de bani cu alegerile deputaților? Nici barem un răspuns la un Mesagiu, un răspuns care, nici nu drege, nici nu strică, să nu-și poată vota cu dinșii?

În timpul unui guvern unguresc, condus de un Coloman Tisza, o astfel de însubordinațiune și lipsă de recunoscintă nu se poate. Și e lucru firesc să nu se poată. Pentru-că nu este numai recunoscintă pentru alegeri vehiculul, care îi mână pe deputații din majoritate la împlinirea dorințelor și voințelor guvernului. Este și speranța de a ajunge unul comite suprem, altul president la vre-un tribunal, procuror la vre-o curte de apel sau la vre-un tribunal și așa mai departe. Sânt oameni cu idei „practice“, care vor să fericească țeara, fericindu-se mai întâiu pe sine și pe familiile lor. O căpătuală bună pentru dinșii totdeauna valorează mai mult decât niște „mofturi“, care idealistii visători le botează cu nume pompoase, ca să se amăgească pe sine și să amăgească și pe alții pentru a-i abate dela profitul „real“.

Să nu fie însă cu supărare, că majoritatea a votat așa precum i-s'a cerut se voteze. Din cele trei proiecte de răspunsuri, ori-care se primea, pentru obște era tot atâta. Și dacă se primea proiectul opozițiunii moderate, pentru statul unguresc era tot atâta. Deosebirea între proiectul votat și între cele două, care au rămas în minoritate, nu e alta, decât, că cel dintăiu laudă guvernul unguresc actual, ear' cele două din urmă îl hullesc. Toate trei proiectele celor trei, — *sit venia verbo* — partide, nu oglindează interesele cele adevărate, sau expresiunea unei reprezentanțe adevărate a statului unguresc, ci bucuria și durerile partidelor maghiare. Cel dintăiu proiect se află în posesiunea puterii; cele două, supărarea partii statului, că nu se află în posesiunea puterii statului. De adevărate țeară nici pe unul din cele trei partide nu-l doare capul.

Toate trei, se vede, că s'au împăcat cu idea, că imensa majoritate a locuitorilor regatului nu e de altceva bună, decât

de a fi redusă la rolul de *misera plebs contribuens*. Toată grația câtă transpare din proiectele de răspunsuri, că o acoardă domnii *miserei plebe contribuente*, se cuprinde în dojenele și admonițiunile date de guvern naționalităților nemaghiare, când aceste se arată obstinate față cu maghiarizarea.

Atitudinea aceasta pe noi nu ne mai surprinde. Sântem dedați a vedea și pe aderenții guvernului actual și pe opoziționali întru cât sânt de naționalitate maghiară, gerându-se pe sine singuri de reprezentanți ai Ungariei, pe care vor a o transforma în *Maghiarie*.

Dar' nici că ne trece prin minte a le conturba plăcerea aceasta. Ne-am convins, că avem a face cu oameni, care nu vor să țină comt de realitate, îndată ce realitatea nu se presentă identică cu interesele specifice ale naționalității genetice maghiare.

Ar fi fost dar', ceva de tot nefiresc, când am fi așteptat, ca unul sau altul dintre partidele maghiare să se gândească și la interesele cele adevărate ale regatului unguresc.

Când le țicem aceste, nu facem alta, decât mai constatăm odată, ceea-ce e de mult constatat: că aceia „care sânt în fruntea destinului regatului unguresc, ca guvern și parlament, sânt numai atunci mulțumiți, când pot trăi în rătăciră, că este bine, dacă exclud dela patriotism pe toți cetățenii, câți nu sânt de naționalitatea lor și pe toți câți, cel puțin, nu-și reneagă naționalitatea în favorul maghiarismului“.

Dacă cineva s'ar mai îndoi că așa este, n'are decât să vadă, cu câtă satisfacțiune face opozițiunea maghiară mențiune de răspunsurile Monarchului, date deputațiilor cu ocasiunea excursiunii la manevrele din Transilvania.

Opinteală zadarnică.

N'au reușit aderenții guvernului cu răspunsul lor de adresă, nu reușiau opoziționali cu răspunsurile lor a schimba ceva din situațiunea cea adevărată a regatului. Țerile regatului, înțelegem majoritatea locuitorilor dintr'însele, știu și străinătatea, care e situațiunea cea adevărată în regatul unguresc.

Ungaria e stat poliglot și dacă Ungaria, ca atare, vrea să fie un factor respectabil în concertul popoarelor din monarhia austro-ungară, nu poate ignora adevărata ei majoritate în favorul unei minorități, ai căreia membri sânt mândri, când se pot lăuda, că au conspirat și s'au revoltat contra Tronului. Monarhia are lipsă de țeri compacte și consolidate; nu de vulcani politici, cari și în timpuri normale îi pot cauza perplexități, cu atât mai vârtos în timpuri anormale. Monarhia numai consolidată în toate părțile ei constitutive poate valida importanța ei de putere mare în afară.

Fără de o apreciere dreaptă a acelor atinse, ori-ce răspuns la Mesagiu, este mai puțin decât o frasă goală. Mai ales dacă, și de către partidele maghiare se susține, că majoritatea casei deputaților nu este adevărată reprezentanță a poporului.

Forma a îndeplinit-o majoritatea casei deputaților, votând răspunsul la Mesagiu, însă prin forma îndeplinită nu s'a dat: *esse rei*.

Întru mângâierea contribuabililor. Diarul „Neue Freie Presse“ i-se telegrafează din Budapesta: în cercurile parlamentare sânt răspândite următoarele sciri despre budget. Se țice, că proiectul se va termina cu un deficit de circa 15 milioane, și dacă se mai compute și cheltuielile pentru procurarea pușcilor cu repetiție cu $3\frac{1}{2}$ milioane, cu un deficit de $18\frac{1}{2}$ milioane. În timpul din urmă să se fi șters poziții importante din preliminar, așa spre exemplu aproape toate exploatațiunile din partea statului sânt restrinse și rate mai micuțe pentru lucrările ce aveau să se execute s'au sistat. La căile ferate de stat și la cele private subvenționate cheltuielile factive și personale sânt reduse spre a valida pe toate terenurile principiul economisării. Unul dintre proiectele de lege, care se va presenta deodată cu budgetul, are în o urcare o dării de consum pentru carne, bere etc., ceea-ce are se doe un plus de întrate de circa 2 milioane. Un al doilea proiect de lege privește urcarea timbrului și a competențelor și pune în perspectivă un plus de $1\frac{1}{2}$ milion în întrate. Un al treilea proiect de lege se ocupă cu urcarea venitelor din monopolul de tutun, respective cu împedecarea contrabandei, cu oprirea producerii de țigarete și tuburilor de țigarete, cu urcarea competențelor de licenție pentru cultivarea tutunului etc. Din această măsură va resulta, ce e drept, numai un plus de venit de ceva mai mult ca un mi-

Foia „Tribunei“.

Mateo Falcone.

De Prosper Mérimée.

(Urmare.)

Pe când voltigerii erau ocupați să facă un fel de pat din ramuri de castan, ear' adjutantul lega ranele lui Gianetto, se ivi de după colțul unei stânci Mateo și după dînsul la vre-o câțiva pași apărî Giuseppa. Femeia pășia încet, căci purta în spate un sac plin de castane, pe când bărbatul ei venea comod: purta o pușcă numai în mână și altele pe umăr, căci așa e prin Corsica, ceva nedem și dejositor pentru un bărbat a purta altfel de povară în spate afară de pușcă. Când a vădut soldații, Mateo s'a cutremurat, căci îi credea veniți anume, să-l aresteze pe dînsul. Dar' ce gând e acesta? Ce are de a face Mateo cu voltigerii? Nu! Mateo era un om cinstit. Mulți îl vorbeau de rău, e drept, dar' el era Corsican și locuitor de munte, și apoi nu găsesci un Corsican pe lume, care să nu-și aducă aminte de justiție, căci în memoria sa el totdeauna înțalnesce ceva păcat mai mic, o detunătură de pistol, o lovire de pumnal, ori o alte bagatele de

felul acesta. Mateo avea însă o consciință mai liniștită decât ori-care altul, de țece ani n'a țintit pușca asupra nici unui om; dar' Mateo era om preacaut și ținea mui la aceea, să se apere cum se cade, când cerea lipsa.

„Nevastă!“ — țise el cătră Giuseppa, — „pune sacul jos și stăi numai gata!“

Dînsa ascultă. Mateo i-a dat pușca cea de pe umăr, căci aceasta l-ar fi genat în apărare. Apoi el trase cocoșul pușcei, pe care o ținea în mâni, și plecă cu pași largi spre casă; trecând pre lângă arbori, privea mereu spre soldați și era gata, ca la cea mai mică demonstrațiune dușmănească a lor, să se tragă după arbori și să pușce din umbră. Nevasta veni după dînsul de tot aproape, ținând în mâni a doua pușcă a lui Mateo și cartușiera cu gloanțele.

Oficiul unei harnice femei corsicane, în timp de leuță, e, să încarce mereu armele bărbatului său.

De altă parte adjutantul era în mare încurcătură, căpd vădî pe Mateo apropiându-se cu pușca în mâni și cu degetul pe cocoș. „Dacă acest Gianetto ar fi rudă, ori numai prietin chiar lui Mateo, și ar vrea să-l apere, atunci gloanțele din două pușci ale lui ar veni așa de sigur în depturile noastre, cum merg scrisorile la

postă; ar ținti de sigur în mine, cu toate că-i sânt văr...“

În această poziție critică, a luat Gamba o hotărîre curăgioasă, anume să ese înaintea lui Mateo, să-i istorisească lucrul, și să-i vorbească amical ca unui vechiu cunoscut. Însă spațiul foarte mic, care-l despărția de Mateo, i-se părea grozav de lung.

„Halloh, camerade!“ strigă el „cum țți mai merge, iubitul meu? Eu sânt Gamba, mă cunosci?“

Mateo, fără să-i răspundă cu o singură vorbă, stătî locului și ridicând pușca sus în aer, a dat semn că Gamba să poate apropia fără teamă.

„Bună ziua, frate!“ țise adjutantul, întințind mână lui Mateo „e mult timp, de când nu te-am vădut“.

„Bon giorno, fratello“ răspuse Mateo, salutând după datina Corsicanilor cu bon giorno.

„M'am abătut pe la voi, ca să vîd ce mai faceți. Noi am făcut ađi mult drum, dar' nu ne plângem de osteneală, căci am prins pe un bandit: sei d-ta, Gianetto Sanpieri cine e? L-am prins, vere Mateo, l-am prins!“

„Mulțumesc lui Dumnezeu, că l-ați prins!“ strigă Mateo „în septămăna trecută ni-a furat mișelul cea mai bună capră din turmă“.

Aceste vorbe au restabilit liniscea lui Gamba.

„Sărmanul diavol de Gianetto!“ țise Mateo, „șciu că e flămând ca un lup“.

„S'a luptat, să mă cređi, vere Mateo, s'a luptat ca un leu“, continuă adjutantul „mi-a ucis pe unul dintre cei mai buni soldați, și nefiind îndestulit cu asta, a sfărîmat și brațul bietului corporal Chardon: dar' asta nu face nimic el e Francez — și-apoi așa de bine s'a ascuns, mișelul, așa de bine, încât nici dracul însuși nu l-ar fi putut afla. Fără de micul meu nepoțel nici că nu l-am fi prins!“

„Fortunato?“ strigă Mateo.

„Fortunato?“ repetă Giuseppa.

„Da; Gianetto s'a ascuns în clae, auđi numai, în clae, dar' micul Fortunato 'mi-a spus unde s'a ascuns. Pentru asta, am să spun unchiului meu din cetate, să-i dee ceva present frumos. Da, present, vere Mateo! Ear' numele lui, precum și al țeu, au să fie scrise prin raportul, pe care-l voi trimite la procurorul general.“

„Blăstemat lucru!“ șopti Mateo.

În urmă detachementul a plecat. Gianetto zăcea pe patul seu de ramuri, palid și zdrobit. Când el a zărit pe Mateo în apropierea lui

lion, dar' plusul din monopolul tutunului se taxează cu toate aceste cu 3 milioane, pentru-că mână în mână cu aceste dispozițiuni legislative va urma o urcare în preț a mai multor soiuri de țigări și țigaretete. Plusul de venit ce se aștepta din dare pe zăhar și spirt nu se proiectează pentru anul viitor, spunându-se, că aceste două reforme de dare vor intra în viață în viitoarea campanie de toamnă."

Să ne fie de bine!

Revistă politică.

Sibiu, 9 Octombrie st. v.

Conflictul ce s'a produs între Cechii și guvernul din Austria prin cunoscuta ordonanță a ministrului de instrucțiune Gautsch, a ajuns la culme și țilele aceste se va rezolva. În cercurile parlamentare din Viena se vorbeste, că după mai multe ședințe, consiliul ministerial a luat în sfârșit niște hotărâri, pe care le va aduce fără amânare la cunoștința clubului cehic. Ca un lucru sigur se știe numai atât, că guvernul va respinge pretențiunea Cechilor, de a împărți facultatea teologică din Praga într'una germană și una cehică. Cele din urmă scrieri ce sosesc din Praga dau expresiune vederii, că conflictul în chestiune până în momentul de față n'a perdut încă nimic din asprimea sa. Limbajul jurnalelor cehice e foarte încreștat și conșciu de victorie. Cercurile cehice se leagănă, se vede, în speranța, că vor eși triumfătoare din aceasta campanie. „Narodni Listy“ raportează, că toți deputații cehi sunt de convingere, că conflictul nu se va pute rezolva altcum, decât prin căderea ministrului de instrucțiune, fiindcă acesta ar trebui să se demită la concesiuni față de Cechii. Să crede însă, că dl de Gautsch va preferi a căde, decât a ceda. Foaia cehică ne spune, că deputații cehi nu cred într'un succes al activității mijlocitoare a contelui Taaffe, ci sunt din contra de părere, că contele Taaffe și întreg ministerul austriac vor fi siliți a demisiona. Se presupune, că contele Taaffe va fi apoi din nou însărcinat cu formarea unui minister, în care însă dl de Gautsch nu va fi reprezentat. În general se crede, că chestiunea se va rezolva țilele aceste. Mai mult decât până Vinerea viitoare Cechii nu vor să aștepte, fiindcă în aceea țil împăratul părăsește Viena și majoritatea preținde în unanimitate rezolvarea conflictului înainte de a se răspunde la interpelațiunea cehică.

Resultatul alegerilor bulgare n'a produs deloc vre-un efect adînc în Petersburg, de o parte fiindcă oamenii se așteptau la un nesucces al opoziției, de altă parte fiindcă tulburările ce s'au iscat cu privilegiul alegerilor întăreau convingerea cercurilor rusesci, că partidul lui Stambuloff numai cu ajutorul forței armate își poate afirma stăpînirea, din ceea-ce se concludă, că în Bulgaria trebuie se între o reacțiune, dacă Rusia s'ar decide în sfârșit, a lua cu energie în mână afacerea bulgară. Cabinetul rusc păstrează încă și acum cea mai mare tăcere despre mai departele sale intențiuni și aceasta tăcere produce cu atât mai vîrtos comentarii numeroase, cu cât e în gene-

Gamba, a ris cu dispreț, și-a întors apoi capul spre casă și scuipînd pe prag, țise: „Casa unui trădător!“ Numai un bărbat hotărît să moară, numai un om temerar de tot ar fi fost în stare să numească pe Mateo Falcone trădător! O lovitură de pumnal, care n'ar avea lipsă de a fi repetată, ar fi pus capăt acestei insulte! Dar' Mateo a tăcut; el și-a pus numai mîna pe frunte ca un om desperat. Fortunato era în casă, când a venit tată-sau. Când a eșit, el ținea în mîna un vas cu lapte de oaie, pe care l'întinse lui Gianetto cu ochii plecați în pămînt. — „In laturi!“ i strigă proseriscu, cu voce sdrobotă; și întorcîndu-se către un soldat, țise blînd: Camerade, fii bun dă-mi să beau!“ Soldatul îi întinse plosca sa, și banditul beu cu o înghițitură lungă din apă, pe care i-o dete un soldat, acela soldat, în care a pușcat mai nainte Gianetto. După aceea s'a rugat prinsonerul, să-i lege mînile pe pept, căci prea îi dor legate, fiind la spate. Dorința i-s'a împlinit, și atunci adjutanțul a dat semnul de plecare, a țis lui Mateo un „rêmas bun“, fără ca Mateo să-i răspundă; cortegiul a dispărut cu pași repeți în valea apropiată.

(Va urma.)

ral cunoscut, că Rusia nu sperează mult nici chiar dela negocierile cu însăși Poarta. Ca sigur se spune din Petersburg un lucru: că cabinetul rusc e ca și până acum pătruns de cele mai pacifice intențiuni și nu e dispus a rezolva problema bulgară într'un mod ce ar produce încurcături internaționale. Se înțelege, această atitudine n'ar merge atât de departe, ca prin ea să se compromită demnitatea națională, și de aceea ar trebui să se îndoiască omul, că Rusia își va da consimțământul la convocarea unei conferențe internaționale, pentru-că un nesucces la o astfel de conferență ar compromite de sigur demnitatea națională a Rusiei. De oarece deci o conferență europeană fără de Rusia nu se poate închipui, se poate admite, că faimele ce circulau despre această conferență sunt nebasate.

„Morkovskie Viedomosti“ aduce în numărul ei cel mai proaspăt un protest dat din Sofia, pe care l'ar fi adresat opoziția bulgară puterilor în contra alegerilor pentru Sobranie. Scrisoarea e subscrisă de „comitetul secret al opoziției“ și se ocupă cu înșirarea brutalităților și măsurilor teroriste ce le-a comis guvernul, insultînd totodată și pe principele Ferdinand. — Sfârșesc apoi cu următoarele cuvinte: „Adevăratul popor bulgar nu poate recunoaște rezultatul alegerii și ridică înaintea Europei protest solemn în contra unui guvern ilegal și tiranic.“

Desbaterile adunării deputaților din Pesta.

În ședința dela 19 Octombrie ministrul Baross a prezentat un proiect de lege relativ la modificarea legii asupra căilor ferate. S'a votat apoi în general proiectul de adresă la Mesagiul Tronului, prezentat de majoritatea parlamentară și s'a urmat apoi la desbaterile speciale a acestui proiect. Modificîndu-se alineatul 9, s'a primit cu o majoritate covârșitoare adresa guvernamentalilor.

Ministrul Orczy răspunde la interpelația relativă la faimoasa scrisoare a fîșpânului din Somogh. Ministrul de interne declară, că neavînd originalul scrisoarei fîșpânului nu poate garanta exactitatea scrisoarei din „Egyetértés“. Să i-se dea scrisoarea originală, ca să-o confrunte cu cea din „Egyetértés“ și atunci, fiind în cunoștință de cauză, se va pronunța mai lămurit asupra acestei chestiuni. Dacă a existat o asemenea scrisoare, ministrul regretă, că s'a violat secretul scrisorilor private, promise însă, că va continua ancheta începută și făptuitorul îndrăzneț va fi pedepsit conform legii. (Exclamări din stînga: Va să țică, există scrisoarea!)

Interpelanții Eötvös și Szalay se declară nesatisfăcuți cu răspunsul ministrului.

Ședința se ridică la oarele 2 d. a.

Corespondență particulară a „Tribunei“.

Cluj, 14 Octombrie st. n. 1887.*

Mult stimată Redacțiune!

În trei țiare române a apărut câte-o scurtă notiță despre un cas, — dacă se poate numi așa — nefîșmînat la prima vedere, dar' privit mai de departe, — de o însemnătate nu tocmai mică.

E vorba despre omagiile tinerimei române, aduse Excelenței Sale Miron cu ocaziunea venirii Maiestății Sale în Cluj.

Ca unul ce aparțin tinerimei universitare interesate și mai ales ca unul, care doare să ese la lumină adevărul curat fie-mi permis să constat unele neexactități în afacere.

Am fost de față în adunarea tinerimii universitare, când s'a discutat primirea archiereilor nostri bisericesci de către studenții universitari.

S'a făcut amintire între altele și despre alegerea unor comisiuni, care să bineventeze pe prelații nostri. Dar' lucrul a rămas într'atăta: comisiuni nu s'au ales. Stipendistii mai ales cei de relig. gr.-cat. și aparținători de Blaj toți s'au oferit să bineventeze pe Excelența Sa Metropolitan Vancea. Deci de o anumită comisiune n'a putut fi vorba. Dintre stipendistii gr.-or. încă nici pe unul n'am auzit oferindu-se, că se va duce să bineventeze pe Excelența Sa Miron.

Metropolitul Vancea a fost salutat la gară nu numai de inteligența rom. de aici, dar' și de o mulțime de tineri rom. universitari.

* Din lipsă de spațiu am fost nevoiți să întîrziem cu publicarea acestei corresponsențe.

Red. „Tribunei“.

La venirea Metropolitanului Miron abia de au fost doi, trei studenți.

Am înțeles, că patru inși s'au prezentat Metropolitanului Miron — bine înțeles nu la gară — ca să-i aducă „omagii de adîncă reverință“. Ce omagii au putut să-i aducă archiereului acesti patru și ce li s'a răspuns nu m'am interesat — deși sînt de relig. gr.-or. Nu pentru-că am fost și sînt convins, că acele omagii nu pot fi isvorite din o inimă sinceră, — căci atunci cei patru ar fi prea naivi.

Deci pe dreptul sa tras la îndoială, că cei patru n'au reprezentat tinerimea nici pe cea de conf. gr.-or. decum tinerimea universitară, — după-ce în adunare de loc nu s'a discutat, că cine și când se aducă omagiile Metropolitanului Miron, ci simplu numai sa amintit de către cineva.

Trebuie se constat că cei patru — dintre cari unii stipendiați, alții aspiratori la stipendii — sînt puțin cam naivi, când sub numele de „comisiune exmisă“, vin să arete celor dela „Romanul“ că — țeu ei s'au prezentat.

Deși nu sînt cel din urmă dintre studenții români de aici. Își deși stau în relațiuni de — aproape cu cei mai mulți, dar' nam știut de loc de aceea declarațiune și constat că sa făcut cu totul în secret.

Și prin aceea că, vrînd să clarific lucrul, fazionez, că nu sa „exmis“ nici o comisiune nu vreau să țic doară, că indiferentismul a fost cauza, ci din contra cauza a fost că s'ar fi oferit prea mulți, cari să și arete recunoștința lor față de Excel. Sa Metropolitan Vancea — ceea-ce s'a și întîmplat.

Cum am țis, de aceia cari să bineventeze pe Metropolitanul Miron nu sau arătat în aceea adunare, cu atîta mai puțin să fie cine să se îmbulzească — deci în cazul acesta se putea alege o comisiune, ceea-ce însă nu s'a întîmplat.

Nu s'a întîmplat. Și oare din ce cauză? Doară Metropolitanul Vancea are un rang mai înalt ca prelatul gr.-or. ? Nu. Causa adevărată e, că tinerimea rom. își — cunoaște conducătorii și și-i știe aprecia după merit.

În cazul conducător al bis. gr.-or. tinerimea rom. are un slab sprijin. Înaintea dînsului tînărul talentat și diligent e dat îndărăt, eară cel cu capacitatea (?) și . . . apucăturile à la V. N. și N. N. e bine vățut, devine copilul seu favorit. —

Fie convins Prelatul nostru, că tinerimea rom. își — cunoaște conducătorii și și-i știe aprecia după merit. X.

Manevrele din România.

Cetim în „Monitorul oficial“:

La oarele 9 și 35 m., un tren special duce pe M. S. Regele și pe toată suita regală, precum și pe d-nii oficeri străini atașați militari, la gara Piatra, unde încăleacă și dete ordin să se înceapă manevra, la cărui obiect era, în această țil, urmarea manevrei țilei precedente cu tesa specială următoare:

Divisia de arier-gardă a corpului ce se retrăgea spre Slatina și care în timpul nopții trecuse înapoi înălțimile Sarului, ocupa punctele Corniș, Spurcați, Atârnați și Găneasa, avînd în avant-gardă cavaleria pe șoseaua națională lîngă valea Jugălia.

Cavaleria divisiiei de avant-gardă a corpului de atac respingînd aceste avant-posturi, divisia de arier-gardă ese din punctele ce ocupa și se desfășură pe platoul dinaintea acestor puncte, cu dreapta rădîmată pe valea Vaslui și stînga pe gara Piatra ocupate de cele trei arme și mai avînd în dreapta un corp detașat, compus din un batalion și o baterie, spre Fleștenoage, pentru a împedea o mișcare de flanc ce ar veni prin trecătoarea dealului Sarului din acel punct. Artilerie de-a dreapta și de-a stînga șoselei naționale.

Avant-garda corpului de atac, deșușind din pădurile Sarului în 3 coloane, atacă cu aripa sa dreaptă, compusă din o brigadă de cavalerie și o baterie de artilerie, gara Piatra și respinge aripa stîngă a apărării, care se retrage până la Ienușesci dealungul căii ferate Craiova-Slatina. Centrul atacă centrul apărării. Stînga atacă pe la Fleștenoage dreapta apărării, care se retrage spre Corniș și este earăși amenințată în flanc.

Atunci centrul apărării, ne mai fiind bine susținut în dreapta, se retrage și dînsul spre Corniș, Atârnați și Găneasa, unde resistă cîtva timp și apoi se retrage spre Olt, unde construiesce un cap de pod ca ultim mijloc de apărare al acestui rîu.

În țuia de 3 ale curenteii la oarele 11 dimineața, M. S. Regele, încăleacă la cartirul regal și însoțit de dl general A. Angelescu, ministrul de războiu, de dl general Fălcoian, șeful marelui stat-major al armatei, de dl general Crețeanu, inspectorul general al cavaleriei, de dl general G. Angelescu, comandantul corpului I.

de armată, de toți d-nii oficeri streini, atașați militari, de dl prefect al județului și de suita Sa militară, merse de se aședă pe un pisc din vestul Slatinei, de unde putea priveghia manevra țilei, care se urmă astfel:

Divisia de avant-gardă a corpului de atac, constatînd că nu poate forța de front trecerea Oltului la Slatina, se decide a face un atac fals în direcția capului de pod, cu 2 regimente infanterie, 4 baterii artilerie și 2 excadroane cavalerie, pe când un detașament, compus din 3 batalioane infanterie, 2 baterii artilerie și 6 excadroane cavalerie, execută în realitate trecerea Oltului pe la Strejesci, la vre-o 14 kilometri în spre Nord de Slatina.

Arier-garda corpului de apărare ocupă cu două regimente Salcia, Slătioara și capul de pod al Oltului, avînd 2 baterii de-a dreapta și de-a stînga căii naționale Balș-Slatina, cu o a treia baterie pe un pisc spre Vest de Slatina de care domina poziția înainte și o flanchează în același timp; 3 batalioane infanterie în rezervă călare pe calea națională: un regiment de cavalerie spre Vest de Strihareț.

Divisia de atac deschide acțiunea asupra Slătioarei și Salciei.

Cavaleria detașamentului destinat a face mișcarea de flanc pe la Strejesci, după ce a efectuat trecerea Oltului prin vad urmată de celelalte trupe ce trec pe un pod de vase aruncat de geniu, întălnesc cavaleria apărării pe la linia din vale și o respinge. Aceasta face cunoscut apărării iveala de trupe pe flancul ei drept.

Apărarea atunci cheamă rezervele, cari, susținute de bateria de pe piscul Vest, să desfășură pe dealurile Striharețului. Ele nu întărdie a fi atacate, dar' resistă mult și bine mișcării de flanc.

M. S. Regele se îndreptează în acest moment pe înălțimile din fața Striharețului pentru a urma lupta din flancul drept.

Apărarea perțind însă satele Slătioara și Salcea, vățendu-și capul de pod atacat, precum și flancul drept, își retrage frontal încet pe malul stîng al Oltului, pe podul de vase construit de geniu și apoi îl rupe.

Manevra ajungînd la acest moment pe la oara 1, M. S. Regele ordonă încetarea și se reîntoarce la cartirul regal.

La oarele 6 și jumătate seara avî loc prînzul, la care Maiestatea Sa binevoi a invita pe dl ministru de resbel, pe dl general G. Angelescu, comandantul corpului I de armată, pe dl general Fălcoian, șeful marelui stat-major al armatei, pe dl general Crețeanu, inspector-general al cavaleriei, pe dl general Vlădescu, comandantul divisiiei de apărare, pe dl colonel Sachelarie, comandantul divisiiei de atac, pe dl colonel Lahovari, șeful de stat-major al corpului de armată, pe toți domnii șefi de brigăți, de corpuri și de servicii, în total 54 de persoane.

În timpul mesei, M. S. Regele pronunță următoarea cuvîntare:

„Manevrele ne dau totdeauna privilegiul așa de dorit de a ne găsi în mijlocul iubitei noastre oștiri.“

„Cu bucurie am constat și astădată avîntul puternic și desvoltarea mare ce instrucțiunea noastră militară a luat.“

„Mîndru de aceste progrese, și mulțumind de munca lor acelor, cari au fost chemați a da instrucțiunea trupelor și a le conduce, ridic acest pîhar în sănătatea corpului I de armată, care și-a atras înalta noastră mulțumire.“

Dl general G. Angelescu, comandantul corpului I. de armată, răspunde:

Sire,
Corpul I de armată ca și întreaga armată se simte mîndru de câte-ori Vă vede în capul seu.

Ne aducem totdeauna aminte de stăruința neștrămutată ce ați pus ca să ne ridică la treapta în care ne găsim.

Nu uităm, că Voi, cel întăiu, Sire, după secolii de umilință, ați dat țerii neatârnamea și, că în oara pericolului, prin bărbăția și curagiul Vostru, în fruntea noastră, ne-ați deschis calea care ne duce la isbîndă.

Sire, avînd totdeauna în inimile noastre adînc săpată, devisa înscrisă pe drapel, Onoare și Patrie, și ca oșteni neavînd alt creț decât credința neștrămutată către Tron și Suveranul nostru, Vă urăm să trăiți, Sire, și trăiască M. S. Regina, imagina virtuții și cel mai prețios mărgăritar al Coroanei României.

După masă muzicele trupelor, aflate în Slatina, executară o retragere cu torțe, după care o populație enormă făcu o manifestație cu muzici și facle pe dinaintea cartirului regal.

Un om din popor ținu un discurs Maiestății Sale, care bine-voi a se arăta la fereastră și a mulțumi numeroșilor manifestații pentru semnele de iubire și de devotament ce îi arăta.

În țuia de Duminecă, 4 ale curenteii, la oarele 9 dimineața, M. S. Regele, însoțit de dl ministru de războiu, de dl prefect și de suita sa

militară, merse la biserica catedrală de asistă la serviciul divin. Reîntorcându-se la cuartir la oarele 10¹/₄ primi pe dl ministru Radu Mihaiu.

La oarele 11¹/₄, Maiestatea Sa porni spre gară, unde încălică și, urmat de dl ministru de război, de d-nii generali Fălcoianu, Crețeanu, Barozzi, de toți d-nii ofițeri străini, atașați militari, adjutanții regali și excoartat de un ploton de gen-darmi călări, merse pe platoul din fața gării spre a trece în revistă trupele ce luaseră parte la manevră.

Nu numai toată populația orașului, dar și multă lume din pregiur se transportase în trăsurii și pe jos pentru a vedea frumosul spectacol al revistei.

Infanteria era așezată pe două linii în coloane dese de batalioane; geniu, artileria, cavaleria și ambulantele formau o a treia linie.

Când Maiestatea Sa Se apropiă de flancul drept al trupelor și după ce dl general G. Anghelescu, comandantul corpului I de armată, înmână Maiestății Sale situația efectivelor, muzicile întonară imnul național, trompetele sunară și, când Douăzeci ură ziua bună iubitorilor Sei ostași, din douzeci de mii de pepturi isbucni salutul de: „Să trăiești, Sire“, urmat de urale prelungite, cari ținură tot timpul cât Maiestatea Sa trecu pe dinaintea liniilor.

Apoi începă defilarea infanteriei pe fronturi lungi de platoane cu efectivele de război.

Cronică.

Dela Curte. Archiducele Rudolf și archiducesa Stefania au plecat la Luxemburg.

Numiri. Ministrul reg. de culte și instrucțiune publică a întărit definitiv în postul ei de până acum pe învățătoarea pentru lucru de mână dela școala comunală de fete din Panciova, Paula Basilovits.

† **Nicolae Șandor de Vist,** unul dintre cei mai vrednici între vrednicii noștri bătrâni, a încetat din viață. Aceasta e a doua lovitură grea, pe care în timp de câteva luni a suferit-o una dintre familiile noastre ilustre și dimpreună cu ea Româniea din Ardeal, care în Nicolae Șandor de Vist jelesc pe unul din cei mai distinși membri ai societății române și pe un inimos tovarăș de luptă.

Eată anunțul funebral, pe care-l primim din partea familiei reposatului:

Ana Șandor născută Olteanu în numele său și al copiilor Alexandrina măritată Moga, Letiția, Virgil, Aurelia și Valeriu, a ginerelui Teodor Moga, precum și a celorlalți rudeni, amici și cunoscuți anunță cu inima frântă de durere, cumcă scumpul soț, tată, și soțu

Nicolae Șandor de Vist

Locotenent ces. reg. în retragere, posesor, membru ordinar al Asociațiunii transilvane pentru literatură și cultura poporului român.

După un morb îndelungat, și după o viață plină de activitate în anul 71 al vieții sale și al 25-lea al căsătoriei sale, în 19 Octomvrie n. 1887, seara la 6 oare a încetat din viață.

Rămășițele-i pământești se vor așeza în cimitirul din lângă 21 Octomvrie n. după amiazi la 3 oare.

Oarda-de-jos, 20 Octomvrie n. 1887.

Amintirea lui binecuvântată rămâne între noi!

Lista ofițerilor de gloate. Ministerul de honveți a terminat deja lista tuturor acolora, cari sunt propuși a fi numiți de ofițeri ai gloateilor. Această listă se va așterne în curând Maiestății Sale Monarhului. În aceea listă se găsesec foarte mulți ofițeri pensionați, atât dela armata comună, cât și dela honveți; se află apoi frecuanții absolvenți ai cursului de ofițeri de gloate. Pre lângă numele ofițerilor, lista mai conține și împărțirea lor la diferite corpuri de armată. Acești ofițeri de gloate vor fi în-cunoscuți despre aceasta pe cale oficioasă din partea comandelor de cerc.

Budgetul anului viitor. Ministrul de finance, dl Tisza, își va prezenta proiectul seu de budget pentru exercițiul anului 1888 urmată de o scurtă expunere de motive, — Luni la 24 l. c.

Stipendii pentru învățarea gospodăriei. Terminul de concurs la stipendiile votate de către comitatul Sibiului pentru învățarea gospodăriei s'a amânat până la 28 Octomvrie n. a. c. 6 oare seara.

Constituire. Societatea literară „Petru Maior“ s'a constituit de nou, alegându-și comitetul pe anul administrativ 1887/8 în următorul mod:

Președinte: Vasile Fodor, Drd. în drept; vice-președinte: Vasile Bologa, stud. fil.; secretar: George Popp, stud. fil.; cassar: Petru Cornean, stud. jur.; controlor: Iosif Blaga, stud. fil.; bibliotecar: Ioan Onciu, stud. techn.; notari: Tit Non Babeș și Isidor Pop, stud. jur.; redactor: Ioan Curțița, stud. fil.; colaboratori: Teodor Kós, stud. techn. și Valeriu Branișe stud. fil.

În comisiunea literară s'au ales: Ioan Suciu, dr. în drept, Vasile Bologa, stud. fil., Petru Cornean, stud. jur., Iosif Blaga, George Popp, Ioan Curțița și Valeriu Branișe, stud. fil.

Ajutor de stat pentru gimnasiile confesionale. Gimnasiul evangelic din Eperjes are pe tot anul un ajutor de stat de 8700 fl. ear' suma, de care are lipsă gimnasiul și pe care a cerut-o dela ministru de culte, e de 20.550 fl. Suma întreagă i-s'a votat; în urma acesteia, ministrul are dreptul de a numi el însuși pe patru profesori la gimnasiu: aceia trebuie să fie recomandați din partea patronatului școlai și să fie de confesiunea evangelică. E bine, că este de unde să se dea ajutoare! Când ai, dai.

Furnizare de material pentru căile ferate. Camera comercială din Brașov aduce la cunoștința tuturor celor interesați, că direcțiunea generală din Budapesta a căilor ferate ungurești de nord a hotărât, că toate ofertele de furnizare de material trebuincios pentru numita cale ferată pro-1888 au să aștearnă până în 30 Noemvrie n. Informațiuni mai de aproape se pot căpăta în cancelaria camerei comerciale. Tot aici sunt a se așterne ofertele de furnizare materialului pro 1888 pentru liniile ferate Budapesta—Cinci-biserici, Mohaciu—Cinci-biserici, apoi linia ferată ungurească de Vest.

Teatrul național din Budapesta. Teatrul maghiar, adică cel național din capitala Ungariei stă așa de bine cu finacele, încât, chiar dacă n'ar fi maghiar, ai jura pe toți sfinții, că el într'adevăr e maghiar! Are subvențiune colosală dela stat, dar fiindcă isvorul subvențiunii teatrului e un isvor de deficit, teatrul încă e un fel de deficit colosal și permanent. Chiar zilele aceste s'au discutat afacerea teatrului sub președinția ministrului Orcozy. Concluzul desbaterilor a fost, că subvențiunea trebuie ridicată și astfel statul e prea grațios rugat, să-și mai caute prin buzunare și să mai sacrifice 27.000 pentru muzele maghiare. Vorba Românului: „multe am dat eu dracului, o mai pot da și asta!“ Apoi va da statul, ce se face! După-cum aflăm din rapoartele oficiale, deficitul teatrului național din Budapesta pe anul acesta are să fie mai mare decât totdeauna, căci deja până acum suma cheltuielilor întrece pe aceea veniturilor cu 204.000 fl. Adaogă deficitul operii maghiare din Budapesta și a teatrului național din Cluj și a tuturor celorlalte teatre maghiare cu subvențiune de stat — vei avé un deficit enorm, care, dacă se va pute pune ca monument în Ungaria, ar da un colos mai imponent ca piramidele Egiptului!

Convențiune. Pentru încheierea convențiunii de comerț între Monarchia noastră și Italia, cabinetele din Viena și Budapesta au trimis câte un delegat la Roma, ca să negocieze cu delegații guvernului italian.

Crucea oprită. Sfântul Scaun din Roma a dat ordin arhiepiscopului gr-cat. Sembratovici din Lemberg, ca să oprească pe preoții din arhidieceasa sa de a mai întrebuița crucea triplă. Această ordonanță din motivul, că crucea triplă este un semn de apropiere spre ortodoxism.

Hymen. D-soara Elena Vioreanu din Buzău și dl Ioan Mihalcea din București își vor celebra nununia lor religioasă Duminecă în 11 Octomvrie st. v. în sf. biserică Negustorii din Buzău.

Germania în contra Rusiei. Din Berlin se depezează cu data de 19 Octomvrie n., că proiectul cu privire la urecarea vămilor pe cereale în contra Rusiei e deja pregătit și în curând va fi prezentat dietei.

Achitat. Tribunalul din Kaiserslautern (Germania) a achitat pe un profesor cu numele Sessl, care cu ocaziunea alegerilor trecute certându-se cu un alt Neamt, a pronunțat vorbele următoare: „Chiar fără disciplină, Francezii sunt soldați excelenți. Ei sunt totdeauna gata. La noi dimpotrivă soldații sunt ținuți să facă toată ziua onorurile ofițerilor și sub-ofițerilor; și cu toate acestea când lupta începe și gloanțele fluieră, pe ofițerii și pe sub-ofițerii noștri îi apucă colicele. Ah, patronii!“ Profesorul s'a scusat cu aceea, că convorbitorii sei îl scoaseră din fire, că, ca ofițer în 1870 a vădut într'adevăr mulți ofițeri și sub-ofițeri germani apucați de colică în timpul luptei, dar că nu s'a gândit la toată armata germană, când a rostit cuvintele.

Manifestație. La 3 Octomvrie peste și se împărțiau în stradele orașului Clermont, reședința generalului Boulanger, nișce proclamații cu următorul cuprins:

„Francezi, „Din ordinal lui Ferron, generalul Boulanger e la arest. Toți patrioții să se unească la o manifestație în onoarea generalului și să însoțească astăseară retragerea militară la cuartirul general. Cuvântul de ordine e: „Trăiească Franța, trăiească Republica, trăiească Boulanger“.

Față cu aceasta, comandantul militar a ordonat să nu se mai facă retragerea militară; apoi a cădut o ploaie. Astfel manifestația n'a putut avé mari proporții.

Pe la 8 oare seara s'au format mai multe grupuri. Apoi mai multe sute de manifestații s'au putut întruni și s'au dus la cuartirul general. Aci toate porțile erau închise, chiar ale

portului. La 8 oare și jumătate erau pe piață vre-o 500 de inși, dintre cari 200 de femei. Câțiva ofițeri îmbrăcați în civil circulau prin mulțime. La 8 și 35 m. un individ în blusă a dat semnalul strigând: trăiească Boulanger! Apoi mulțimea a dat același strigăt, însoțindu-l de cânteecul: „Il revindra, mon p'tit Ernest“. D-na Boulanger întredeschise în chip discret perdelele unei ferestri dela sofragerie și aruncă o privire afară. La 9 și 1/4 nu mai era nimeni pe stradă.

Memoarele Adelinei Patti. Nicolini, bărbatul renumitei cântărețe Patti se ocupă cu compunerea memoarelor nevetei sale. Aceste memoare vor produce mare senzație în lumea elegantă.

August Alfred Cuvillier-Fleury, membrul „L'Institut“-ului din Paris, unul dintre cei dintâi publicisti și naturalist distins, a murit alaltăieri în etate de 85 de ani.

Studenții universitari din Petersburg. Prefectul poliției din Petersburg a comunicat la 150 de studenți universitari, că pentru „neîncredere politică“, sunt excluși din universitate, și le-a ordonat ca în termen de 7 zile să părăsească capitala. Certificatul de absolutor al studenților universitari, este vizitat de comandantul pieții Gresser, și adnotat cu următoarele: „A fost urmărită de poliție“.

Emigranții bulgari din Petersburg au trimis șefilor opozițiunii bulgare o scrisoare, în care menționă dreptul Rusiei de a interveni în Bulgaria, ca pe o „cesiune slavică internă“, care nu privește întru nimic Europa.

Sultanul din Marocco, după cum raportează scrierile din Tanger, e deplin sănătos și nu mai simte nici cea mai mică indispozițiune. În Tanger domnesce o febră continuă, partizanii lui Beni-Hassan s'au revoltat, armata stă tot gata de atacuri.

Bibliografie. „Școala și familia“, ese de două ori pe lună în Brașov. Anul II nr. 12. Cuprinsul: Învățământul industriilor de casă. — Dumneșcu și lucrurile din lume. — Scăldatul și spălatul copiilor. — Utilitate și valoare. — Bibliografie. — Diverse.

Varietăți.

(Un spion păcălit.) Într'una din zile unul dintre sergenții însărcinați cu umplerea cartușelor în orașul Angoulême, comunică superiorului seu ceva extraordinar. Comunicarea consta într'aceea, că cu câteva săptămâni mai înainte el făcuse cunoștința unui domn, care i-a propus ca să pună la o parte unul din cartușele umplute în laborator și să i-l aducă seara. El era dispus să plătească sergentului pentru aceasta suma de 5000 fr. imediat.

Lucrul pără bănuitor, se înțelege, sergentului și ca soldat credincios el îl comunică. La ministerul de război cazul fu desbătut. Era clar, că oferta de 5000 fr. s'a făcut de vre-un agent al unui stat străin, care ar avé comisiunea de a ajunge în posesiunea unuia din cartușele misterioase. Arestarea și pedepsirea unui atare om puté conduce la reclamațiuni și în tot cazul lucrul ar fi neplăcut. S'a hotărât a se urma altfel. S'a dat ordin la Angoulême ca să instruiască pe sergent ca el să trăgănească pe cunoscutul lui câteva zile. Între acestea s'a umplut unul din cartușe cu o materie explosibilă, care asemenea a fost încercată, și care are proprietatea de a se descompune cu timpul și de a-și perde puterea. Acest cartuș, care pe din afară s'ămăna foarte mult celor adevărate, fu trimis la Angoulême și predat sergentului cu permisiunea de a-l înmâna cunoscutului lui. Suma promisă de 5000 fr. el trebuie să o primească fără scrupul și să o conserve ca respălat pentru comunicarea ce a făcut. . . . Lucrul s'a petrecut în tocmă. Domnul străin primî cartușul, plăti 5000 fr. și dispără imediat din oraș fără a i-se pute da de urmă. Câteva luni după aceasta întâmplare, care s'a petrecut în primăvara anului 1886, lumea militară era plecată a admite, că noua materie explosibilă nu valora mai nimic, fiindcă se descompune cu ușurință. Generalul Boulanger însă zîmbi cu plăcere la festa plăcută, pe care a jucat-o colegului seu de atunci din Europa.

(Un proces de senzație.) Acum de curând principele Hohenlohe, locuințor în Alsacia-Lotaringia, a moștenit o avere foarte mare în Rusia, în urma morții cumnatului său, principele Sayn-Wittgenstein. Această moștenire principele de Hohenlohe n'o datorește decât faptului, că împăratul Rusiei a casat testamentul lăsat de defunct în favoarea soției sale, o Francesă, de o origină obscură.

Iată în această privință ceea ce ne povestește revista „Chronique judiciaire de Berlin“:

Principele Petre de Sayn-Wittgenstein veni acum treizeci de ani dela Petersburg la Viena și la Berlin și fu pretutendeni obiectul admirațiunii pentru frumșetea lui.

În toate părțile doamnele mari din societate făceau curte distinsului gentilom, dar' el nu găsi de loc în cercul său tovarășa, pe care o căuta. Dela Viena se duse la Paris, unde nu fu mai fericit. Într'o di făcînd o excursiune în Bretania, se oprî într'un mic orașel de pe tîrm. Acolo, într'o cafenea, făcînd cunoștință cu o servitoare, de o frumșete extraordinară, fiica unui pescar din partea locului.

Principele rus, ofițer de ordonanță al Țarului și copilul răsfățat al doamnelor din lumea mare, se înamora într'ată după frumoasa servitoare încât îi ceru mîna. De prisos a spune că ea i-a fost acordată.

Dar' familia principelui, voind să scutească numele său de o asemenea umilință, interveni pentru a împedeca căsătoria proiectată. Țarul declarînd că refuză ofertei sale de ordonanță autorizarea de a se căsători, tînărul principe răspunse prin demisiune. El se căsători cu fiica pescarului și nu mai părăsi Bretania.

Nici un copil nenăscîndu-se din această căsătorie, principele lăsa prin testament moștenitoare pe averea sa, pe văduva lui.

Averea principelui se ridică la mai multe milioane de ruble și consistă, în cea mai mare parte, în proprietăți fonciare situate în Rusia.

Familia, adică principele de Hohenlohe, care a luat de soție pe unica soră a defunctului, atacă testamentul și declară căsătoria nulă, deoarece ce ea a fost făcută fără autorizarea Țarului.

Împăratul Alexandru III a aprobat acest mod de a vedé și a casat dispozițiile testamentului privitoare la proprietățile situate în imperiul rus.

Pentru castelul din Bretania și averea mobilă aflată în Franța, testamentul în favoarea văduvei rămîne natural în vigoare. Văduva însă refuză de a se recunoaște hotărîrea Țarului și-i propune de a revendica în justiție drepturile sale contra principelui de Hohenlohe.

Acest proces, care se va judeca în Rusia va fi foarte curios, nu numai din cauza obiectului său important, dar' mai cu seamă din cauza înaltelor personaje, cari vor interveni.

Din public.*)

Comitetul

„Asociațiunii pentru cultura poporului român din Maramureș“

are onoare a invita pe membrii Asociațiunii și pe toți cari se interesează de cultura poporului român din Maramureș la adunarea generală a Asociațiunii ținîndă în Sighet la 28 Octomvrie st. n. 1887, la 10 oare ante-meridiane în localitățile comitetului Asociațiunii.

Obiectele pertractănde vor fi:

1. Alegerea președintelui Asociațiunii.
2. Alegerea vice-președintelui Asociațiunii.
3. Raportul comisunii revizuitoare a rațiunelor Asociațiunii dela adunarea generală din 21 Noemvrie 1885, până la finea luni Septemvrie 1887.
4. Cetirea istoricului Asociațiunii.
5. Raportul comitetului Asociațiunii despre lucrările sale dela adunarea generală ultimă până în prezente.
6. Cetirea arțărilor prefectului convictului despre decursul anului întăiu al deschiderei convictului.
7. Pertractarea propunerilor făcînde, cari însă vor fi a se însinua barem cu o oară înainte, notarului Asociațiunii.
8. Cetirea listei membrilor fondatori și binefăcători ai Asociațiunii.
9. Consemnarea și primirea ofertelor făcînde cu ocaziunea adunării.

Membrii fondatori și binefăcători ai Asociațiunii sînt rugați a plăti ratele restante din sumele oferite, ocașionalminte ale aduce acele la adunare.

Se înseamnă, cum-că corporațiunile ca membrii fondatori ai Asociațiunii pot lua parte la adunare prin reprezentanții sei.

Lîngă aceasta invitare se acud și coale de subscriere de oferte benevole pentru aceia, cari până acum nu au avut ocaziune a face atari oferte în favoarea Asociațiunii.

Inteligența se îndemne și pe popor a lua parte la adunare.

Dat din ședința comitetului Asociațiunii pentru cultura poporului român din Maramureș, ținută în Sighet la 12 Septemvrie 1887.

Pentru comitet:

Petru Mihalî m. p.,
ablegat dietal și membru al comitetului.

Avis bolnavilor.

Subsemnatul aduc la cunoștința On. public, că mi-am strămutat locuința din Arad la Oravița, unde asemenea primesc în tratare medicală bolnavi, cari avînd trebuință de o căutare mai serioasă (operație, massagi, electricitate etc.) doresc a intra în o casă de sănătate privată.

Oravița, Octomvrie 1887.

Dr. G. Vuia,
(vara în băile Mehadiei)

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Paris, 21 Octomvrie n. Caffarel a fost adus aseară în închisoarea *Conciergerie*. (Inchisoarea principală din Paris).

Londra, 21 Octomvrie n. Lord-mayor-ul a convocat comitetul pentru spriginirea celor lipsiți.

Belgrad, 21 Octomvrie n. Scirea, că emigranții bulgari dela granița sârbească au intenția de a năvăli în Bulgaria, e lipsită de orice basă. La granița sârbească nu sînt emigranți.

Redactor responsabil: Adrian Cașolțanu.

Extras din foaia oficială.

Concurs:

— Postul de sub-notar la trib. reg. Murș-Oșorheiu, cu salariu anual de 500 fl. și 100 fl. bani de quartir. — A se adresa până în 7 Noiembrie st. n. a. c. la președintele tribunalului: Szentmariay, în Murș-Oșorheiu.

Economic.

Tergul de râmători în Steinbruch. În 19 Octombrie n. s'a notat: ungurești bătrâni grei 44.— cr. până 45.— cr. ungurești grei, tineri — cr. până 46.— cr., de mijloc 46.— cr. până 46.1/2 cr., ușori 46.1/2 cr. până 47.— cr., marfă țărănească, grea 44.— cr. până 44.1/2 cr., de mijloc 45.— cr. până 46.1/2 cr., ușoară 45.— cr. până 46.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 44.— cr. până 44.1/2 cr., transito de mijloc 43.1/2 cr. până 42.— cr., transito ușori 41.— cr. până 42.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 40/0 cumpânți la gară.

Cursul pieței din Sibiu

din 21 Octombrie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump. 8.50	vând. 8.56
Lire turcesci	" 11.20	" 11.25
Imperiali	" 10.20	" 10.20
Ruble rusesci	" 1.00	" 1.11

Bursa de Budapesta

din 20 Octombrie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	100.10
" " " 4%	86.65
" " hârtie " 5%	149.50
Împrumutul căilor ferate ung.	97.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	112.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	104.—
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.—
" " " băntăne-timșene	104.—
" " " cu cl. de sortare	104.—
" " transilvane	104.—
" " croato-slavone	—

Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.50
Împrumut cu premiu ung.	122.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.25
Renta de hârtie austriacă	81.25
" " argint austriacă	82.50
" " aur austriacă	111.75
Losurile austr. din 1860	135.—
Acțiunile băncii austro-ungare	883.—
" " de credit ung.	287.25
" " " austr.	281.80
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	102.—
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.90
Napoleon-d'ori	9.90
Mărci 100 imp. germane	61.35
Londra 10 Livres sterlingi	125.30

Bursa de Viena

din 20 Octombrie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	100.10
" " " 4%	86.70
" " hârtie " 5%	149.50
Împrumutul căilor ferate ung.	149.50

Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	96.90
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	112.—
Bonuri rurale ung.	103.70
" " " cu cl. de sortare	103.70
" " " băntăne-timșene	104.—
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.—
" " " transilvane	104.—
" " " croato-slavone	104.25
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	—
Împrumut cu premiu ung.	122.80
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.25
Rentă de hârtie austriacă	81.35
" " argint austriacă	82.60
Rentă de aur austriacă	111.90
Losuri austr. din 1860	135.25
Acțiunile băncii austro-ungare	857.—
" " " de credit ung.	287.—
" " " " austr.	281.50
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.93
Napoleon-d'ori	9.91 1/2
Mărci 100 imp. germane	61.42 1/2
Londra 10 Livres sterlingi	125.20

Institut tipografic în Sibiu.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
- Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcăritul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrani.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un peșitor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 21. **Prietinul meu Vântură-Țeară.** Din năvălile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 24. **Strigoica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgârcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nusciu-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Țina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Princesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Țina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.

- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
  - Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
  - Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
  - Nr. 42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
  - Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
  - O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Călimdarul Poporului

pe anul comun

1888.

Anul III.

SIBIU.

Institut tipografic, societate pe acții.

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc (cu povești economice pe fiecare lună). — Chronologie pe anul 1888. — Regenții europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scala timbrului. — Lucrarea pământului. — Bătăia lui Sân-Petru. — Pădurea miseriei. — Isvor de apă-vie de George Coșbuc. — Poesii („Soarele mire“ de S. Bodnărescu; „Priebeagul“ de Andreiu Bărsăneanu; „Kamadeva“ de M. Eminescu; Doine populare). — Anecdote populare (Țiganul hopsitar; Țiganul și calul; Țiganul isteț; Țiganul păcălit). — Tergurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România.

☛ Vândătorilor se dă un rabat de 20%.

DICTIONAR

român-germân și germân-român
de
Sab. Pop. Barcianu,
odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.
Revidat și completat
de
Dr. D. P. Barcianu.
Partea I. Română-germână.
704 pagini.
☛ Prețul 2 fl. 50 cr. v. a. ☛

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

Partea II. germână-română, se află sub presă.

Tipărituri:

- 1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) . . . . . 40 cr.
- 2. Inventare 1 conț (à 25 coale) . . . . . 40 cr.
- 3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) . . . . . 50 cr.
- 4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
- 5. Protocele de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) . . . . . 50 cr.
- 6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) . . . . . 50 cr.
- 7. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) . . . . . 60 cr.
- 8. Fileră de inmanuare 1 conț (à 25 coale) . . . . . 44 cr.
- 9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) . . . . . 44 cr.
- 10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) . . . . . 50 cr.
- 11. Testimoniu pentru scoalele populare una sută . . . . . 80 cr.
- 12. Testimoniile de școală 1 conț (à 25 coale) . . . . . 40 cr.

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primesce în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sînt: povești, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte de asemeni.